

Maszkok és színház: Oktatás a fekete álarcok előtt

Mitev Ariel

Budapesti Corvinus Egyetem
ariel.mitev@uni-corvinus.hu

Tóth Rita

Budapesti Corvinus Egyetem
toth.rita@uni-corvinus.hu

Absztrakt

Hová kerül az online térben az oktató projektív felülete? Hogyan „maszkírozza” magát a képernyőre? Egy gondosan kiválasztott otthoni háttér a személyes élettérből kivágott szelet (könyvespolc vagy netán kép a falon), esetleg az alkalmazások kínálta háttér effektusok valamelyike? Protokoll szerinti megjelenés vagy inkább marad a kikapcsolt kamera feketesége? A digitális oktatás fekete maszkos rituáléja kezdetét veszi.

A digitális oktatás otthoni börtönéből kitörni kívánó rendezők és szereplők posztmodern színházát feltárva felvillantjuk a maszkok megnövekedett szerepét, mind a kinti, mind pedig a benti világban. A megoldás talán éppen a játékos keretek bevezetése, amely képes értelmezni a modern strukturáltságot egy posztmodern keretrendszerben.

Kulcsszavak: maszk, oktatás, játék, távoktatás, szerepek, színház

Abstract

Where do teachers project themselves in the online space? How do they 'mask' themselves onto the screen? Do they make their personal life seen in a background fragment of a bookshelf or maybe a picture on the wall? Will they choose to switch off their camera instead of dressing up?

Introducing the postmodern theater of actors and directors who want to break free from the prison of distance education, the authors reveal the increased significance of masks not only in the outside world.

Switching to a playful mindset could be a potentially helpful response to reframe the modernist structure in the postmodern reality.

Keywords: mask, distance education, play, roles, theater as metaphore